

РЕШЕНИЕ

№ 22526

гр. София, 04.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в
публично заседание на 01.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **1559** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по постъпила жалба от „Кресли Адвъртайзинг“ ЕАД против отказ за подновяване на разрешение за поставяне на рекламен елемент по заявление с вх. № САГ24-АХ00-552/18.07.2024г., обективиран в писмо с изх. № САГ24-АХ00-552-[3]/22.01.2025 г. на директора на дирекция “Градска среда“ към НАГ.

С жалбата се твърди, че оспореният отказ е незаконосъобразен, като постановен при допуснато нарушение на материалния закон. Оспорват се изводите на органа, че рекламните елементи са разположени извън границите на имота и попадат в имот, общинска собственост. Твърди се, че и към момента, както и към датата на издаване на процесното разрешение за поставяне, видно от "Скица с указан начин на поставяне на рекламни елементи с площ 12 кв.м в ПИ 1546, кв. 11, м. "НПЗ Хладилника В.", район "Л.", и двата рекламни елемента попадат в ПИ 1546. Жалбоподателят поддържа в тази връзка, че при липсата на данни за отчуждителни процедури не е възможно към 2014г. рекламните елементи да са попадали в имота, а към датата на издаване на акта да не попадат. За неясни счита твърденията на органа, че това се е случило във връзка с реализирането на [улица]и [улица], които улици са отдавна реализирани. Счита за несъстоятелен и аргумента на органа, че в непосредствена близост до въпросното рекламно съоръжение има влязло в сила разрешение за поставяне с № 15 от 30.01.2018г. на рекламен елемент с едностранна рекламна площ от 12 кв.м в ПИ с идентификатор 68134.903.2446 и разстоянието между двата елемента е по-малко от допустимото. Сочи, че към 30.01.2018г. - датата на издаване на разрешение за поставяне с № 15, е било в сила разрешение за поставяне № 298 и

този рекламен елемент не е следвало да бъде разрешен за поставяне или отстоянията е следвало да бъдат съобразени с тези, предвидени в Приложение № 1 към чл. 4 от НПОРИМДЕРДТСО. Оспорват се и констатациите, изложени в т. 3 от оспореното писмо, за наличието на разположени в ПИ с идентификатор 68134.903.1546 обекти, които не позволяват разполагането на рекламния обект, ориентиран към [улица], в имота в съответствие с действащите нормативни изисквания. Жалбоподателят поддържа, че изложеното е твърде общо и не дава отговор какви обекти са разположени в имота, които да пречат на поставянето на рекламния елемент, при условие, че той съществува на място, както и не е посочено какви действащи нормативни изисквания се нарушават с подновяване на разрешението за поставянето му.

По така изложените в жалбата съображения се претендира отмяна на акта, както и присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебното заседание, чрез процесуалния си представител адв. И., поддържа жалбата и прави искане за уважаването ѝ по посочените в нея съображения.

Ответникът – директорът на дирекция “Градска среда“ към НАГ, с писмено становище, инкорпорирано в съпроводителното писмо, с което преписката се представя в съда, оспорва жалбата като недопустима, евентуално като неоснователна и недоказана. В съдебното заседание, чрез процесуалния си представител юрк. В., претендира оставянето ѝ без уважение, както и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и писмените доказателства, събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, а и се установява от представените с преписката писмени доказателства, че на М. А. М. е издадено Разрешение за поставяне с № 298 от 04.08.2014г. за два броя рекламни елементи с рекламна площ 12 кв.м (4/3 м) в ПИ 1546, кв. 11, м. "НПЗ Хладилника В.", район "Л.", намиращ се на [улица]и [улица]. Разрешението е издадено на основание чл. 57 ЗУТ за срока на договора с "Кресли Адвъртайзинг" ЕАД, но не повече от 5 години.

Видно е от представените по делото договори от 05.06.2024г. и 06.06.2024г., сключени между "Кресли Адвъртайзинг" ЕАД, в качеството на наемател, и от друга страна Т. Г. А. и М. М. М. /наследник на М. М./, собственици на имот с адрес: [населено място], [улица]на ъгъла с [улица], последните като наемодател, че страните по договорите са се споразумели, че наемодателят предоставя на наемателя за временно и възмездно ползване част от собствения си недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица]на ъгъла с [улица], с площ от 448 кв.м, съставляващо парцел 1 /първи/ - "за КОО", от кв. 11, м. "НПЗ Хладилника-В." по регулационния план на [населено място], върху която наемна площ наемателят да инсталира, поддържа и експлоатира от свое име и за своя сметка: 1 бр. рекламно съоръжение с рекламна площ от 12 кв.м, с размери 3x4 м, на [улица]след [улица], както и прилежащ терен за обслужването му с площ от 4 кв.м, и 1 бр. рекламно съоръжение с рекламна площ 12 кв.м, с размери 3x4 м, на [улица]преди [улица], както и прилежащ терен за обслужването му с площ от 4 кв.м, срещу заплащането на конкретно договорена месечна наемна цена при условията на сключените договори. По силата на чл. 4 от договорите рекламните съоръжения са и остават собственост на наемателя за целия срок на договорите - сключени за срок до 10.05.2030г.

Приложен е по делото и нот. акт за покупко-продажба на недвижим имот № 18 от 22.11.2010г. по дело № 1201/2010г. на нотариус с рег. № 274 на НК, легитимиращ горепосочените физически лица като собственици на урегулиран поземлен имот, находящ се в [населено място], Столична община, район "Л.", [улица]на ъгъла с [улица], съставляващ парцел I, отреден за КОО от кв. 11 по плана на [населено място], м. НПЗ "Хладилника В.", целият с площ от 448 кв.м.

Процесното административно производство е започнало по заявление с вх. № САГ24-АХ00-552

от 18.07.2024г. по описа на НАГ - Столична община, подадено от жалбоподателя до главния архитект на Столична община на предоставен формуляр, с който чрез отбелязване със съответния символ се иска одобряване на инвестиционни проекти и издаване на разрешение за поставяне на преместваеми обекти, рекламни, информационни и мемориални елементи, елементи на градско обзавеждане. В текста на заявлението по-нататък в свободен текст е изложено, че се иска разрешение за подновяване на разрешението за поставяне на два броя рекламни елементи.

Към заявлението са приложени документ за собственост, скица с указан начин на поставяне на рекламни елементи от 04.08.2014г. и декларация от 18.07.2024г., с която пълномощник на "Кресли Адвъртайзинг" ЕАД е декларирал, че не са отпаднали основанията, послужили за издаване на Разрешение за поставяне на преместваем обект/рекламен елемент № 298/04.08.2014г.

Приложена е с преписката и представената проектна документация за обект: Подновяване на разрешение за поставяне на 2 бр. рекламни елементи с площ 12 кв.м по корпоративен типов проект в УПИ I-249,1546, кв.3, м. НПЗ "Хладилника - В.", вкл. обяснителна записка от м.07.2024г. и конструктивно становище, видно от които при извършен оглед на място е установено, че електрозахранването на рекламните елементи е изправно и може да продължи да изпълнява функциите си, както и е дадено положително становище относно експлоатационната годност на рекламните съоръжения и на фундаменти.

Последвало е издаване на оспорения в настоящото съдебно производство отказ за подновяване на разрешение за поставяне на рекламен елемент по заявление с вх. № САГ24-АХ00-552/18.07.2024г., обективиран в писмо с изх. № САГ24-АХ00-552-[3]/22.01.2025 г. на директора на дирекция "Градска среда" към НАГ.

Видно от съдържанието на писмото, административният орган е приел, че е сезиран с искане за подновяване на разрешение за поставяне на два броя рекламни елементи с рекламна площ 12 кв.м в ПИ с идентификатор 68134.903.1546, УПИ I-249,1546 - за ОДО, кв. 3, м. "НПЗ Хладилника - В.", част север и юг, район "Л.". В тази връзка заявителят е уведомен, че към датата на издаване на писмото, видно от одобрената схема към разрешение за поставяне с № 298 от 04.08.2014г., рекламните елементи са разположени извън границите на имота и попадат в имот общинска собственост във връзка с реализирането на [улица]. Посочено е по отношение на рекламния елемент, ориентиран към [улица], че в непосредствена близост има влязло в сила разрешение за поставяне № 15/30.01.2018г. за рекламен елемент с едностранна рекламна площ 12 кв.м (4x3м) в ПИ с идентификатор 68134.903.2446. Посочено е, че разстоянието между два рекламни елемента с рекламна площ 12 кв.м за улици III-ти клас, какъвто е [улица], трябва да е минимум 60 м съгласно т. 2.4 от Приложение № 1 към чл. 4 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община (НПОРИМДЕРДТСО), а видно от приложените схеми за поставяне, разстоянието е по-малко от допустимото. Изложено е, на следващо място, че в ПИ с идентификатор 68134.903.1546 има разположени обекти, които не позволяват разполагането на рекламния елемент, ориентиран към [улица], в имота в съответствие с действащите нормативни изисквания.

При тези мотиви органът е приел, че рекламните елементи не отговарят на изискванията на НПОРИМДЕРДТСО и не може да бъде издадено разрешение за поставяне.

За установяване компетентността на издателя на акта по делото е представена Заповед № САГ24-РД-09-09-67/30.08.2024г. на главния архитект на Столична община, с която последният е предоставил свои функции на длъжностни лица от Столична община и районни администрации, включително на директора на дирекция "Градска среда" към НАГ да одобрява, изменя или отменя схеми, одобрява проекти, издава или отказва да издаде разрешения за поставяне на основание чл.

56, ал. 2, чл. 57 от ЗУТ, чл. 36а, ал. 1 от НПОРИМДЕРДТСО, във връзка с чл. 28б, ал. 1 и ал. 6 от НРУИТДТСО и съгласно определените правомощия на главен архитект съгласно Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община, както и на Наредбата за градска среда на Столична община - т. 4.1 от заповедта.

В съдебното производство като писмени доказателства са представени и цитираното в писмото Разрешение за поставяне № 15 от 30.01.2018г. за рекламен елемент с едностранна рекламна площ от 12 кв.м в УПИ VI, кв. 3, м. "НПЗ Хладилника - В.", район Л., с приложени извадка от схема за поставяне на рекламни елементи на територията на Столична община и ситуация, предоставени по административната преписка по издаване на Разрешение за поставяне № 15 от 30.01.2018г.

От представения препис от Протокол № ЕС-Д-96 от проведено на 30.11.2017г. заседание на ОЕСУТ се установява, че от ОЕСУТ е взето решение за даване на съгласие за одобряване на проекта по преписка с вх. № САГ16-АХ00-1122/01.08.2016г. и издаване на разрешение за поставяне на рекламен елемент с едностранна рекламна площ от 12 кв.м в УПИ VI (ПИ 2446), кв. 3, м. "НПЗ Хладилника - В.", район Л., [улица]. Изложени са мотиви, че проектът е съгласуван от отдел "НПО". Рекламният елемент е по корпоративен типов проект и отговаря на изискванията на НПОРИМДЕРДТСО по отношение на зони и отстояния.

Видно е от представеното становище от директор на дирекция "Инвестиционно отчуждаване" при Направление "Архитектура и градоустройство" - СО, че при извършена в архива проверка не са открити данни дирекция "Инвестиционно отчуждаване" да е извършвала отчуждителна процедура по реда на ЗОС за поземлен имот с идентификатор 68134.903.1546.

За изясняване на спора от фактическа страна по делото е изслушана и е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, неоспорено от страните и което съдът изцяло кредитира като пълно, обективно и компетентно дадено. Вещото лице установява, че [улица]и [улица]са улици от IIIA клас. При тези констатации дава заключение, че минималното отстояние между рекламните елементи, чието поставяне е разрешено с Разрешение за поставяне № 298/04.08.2014г. за два рекламни елемента, всеки с площ от 12 кв.м, разположени в ПИ с идентификатор 68134.903.1546, и с Разрешение за поставяне № 15/30.01.2018г. за рекламен елемент с площ от 12 кв.м, разположен в ПИ 68134.903.2446, съгласно т. 2.4 от Приложение № 1 към чл. 4 от НПОРИМДЕРДТСО е $\geq 60,00$ м, а реалното разстояние между рекламния елемент, поставен с Разрешение за поставяне № 298/2014г. и рекламния елемент, поставен с Разрешение за поставяне № 15/2018г., и двата с лице на [улица], е 29,22 м.

Установява се въз основа на експертното заключение, че рекламните елементи, собственост на „Кресли Адвъртайзинг“ ЕАД, по отношение на колоните им, попадат в границите на УПИ I-249,1546 „за ОДО“, от кв. 3 по плана на [населено място], м. НПЗ „Хладилника- В.“, одобрен с Решение № 254 по Протокол № 17/31.05.2012г. на СОС и Решение № 703 по Протокол № 42 за ОФГ, район „Л.“. Вещото лице констатира, че в ПИ с идентификатор 68134.903.1546 има издадено разрешение за поставяне № 12/14.05.2024г. от главния архитект на район „Л.“ за обект: „Временни конструкции по индивидуален проект: Търговски обекти, 10 бр.“. Дава заключение, че в границите на УПИ I-249,1546 има поставени търговски обекти с разрешение за поставяне № 12/2024г. и два рекламни елемента с площ от по 12 кв.м с разрешение за поставяне № 298/2014г., а търговските обекти не са пречка за разполагането на рекламния елемент, ориентиран към [улица].

Други относими доказателства не са представени по делото.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като насочена срещу акт на административен орган, с който

непосредствено се засяга законен интерес на жалбоподателя и който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Наведеното от ответника възражение за липса на годен за оспорване административен акт, тъй като обжалваното писмо с изх. № САГ24-АХ00-552-[3]/22.01.2025 г. на директора на дирекция "Градска среда" към НАГ не съдържа белезите на индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 1 АПК и реквизитите, посочени в чл. 59, ал. 2 АПК, доколкото представлява указателно писмо, а не обективира отказ, се явява неоснователно.

Следва да се посочи в тази връзка, че оспореното писмо е издадено по повод заявление с вх. № САГ24-АХ00-552/18.07.2024г. за подновяване на Разрешение № 298 от 04.08.2014г. за поставяне на два броя рекламни елементи с площ от 12 кв.м в ПИ с идентификатор 68134.903.1546, УПИ I-249,1546. Направеното със заявлението искане се основава на чл. 30, ал. 5 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община, приета с Решение № 717 на СОС по Протокол № 71 от 06.11.2014г., в сила от 06.11.2014г. (НПОРИМДЕРДТСО/Наредбата), съобразно която разпоредба лицето по чл. 24, ал. 2 може да поиска ново разрешение за поставяне на същото място, за същия обект в случаите, в които то отговаря на нормативните изисквания за това, в 6-месечен срок преди изтичане на срока на първоначалното разрешение за поставяне.

Актовете, с които се издава или се отказва издаването на разрешение за поставяне, представляват индивидуални административни актове по см. на чл. 21 АПК. По същество в писмото се съдържа отказ за издаване на административен акт - разрешение за поставяне на рекламни елементи, независимо от липсата на ясна разпоредителна част. Същото не представлява указателно писмо, доколкото противно на становището на ответника в него не се съдържат никакви указания до заявителя и срок за изпълнение, а се излагат единствено мотиви за невъзможността да бъде издадено исканото разрешение. Следва да се посочи, че липсва и издаден впоследствие друг изричен отказ. Характерът на акта се извежда от съдържанието и от последиците му, а не от квалификацията или наименованието, които му дава органът. По тези съображения следва да се приеме, че в разглеждания случай оспореното писмо е с характера на отказ за издаване на исканото разрешение за поставяне, който е индивидуален административен акт по см. на чл. 21 АПК, засяга пряко и непосредствено законните права и интереси на жалбоподателя и подлежи на съдебно оспорване. Същото не съставлява и волеизявление, действие или бездействие на административния орган, което е част от производството по издаване на индивидуалния административен акт по см. на чл. 21, ал. 5 АПК.

В аналогичен смисъл е тълкуването в съдебната практика на ВАС, например решение № 6721/08.05.2019 г. по адм. дело № 13834/2018 г., II отд. на ВАС, решение № 2949/12.03.2024 г. по адм. дело № 11734/2023 г., II отд. на ВАС.

Жалбата е подадена чрез органа на 05.02.2025 г. и следователно е в законоустановения срок по чл. 215, ал. 4 ЗУТ.

По изложените съображения съдът приема жалбата за процесуално допустима и като такава подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна. Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган - директора на дирекция "Градска среда" към НАГ, което се установява от т. 4.1 от Заповед № САГ24-РД-09-09-67/30.08.2024г., с която главният архитект на Столична община му е предоставил свои функции, вкл. да издава или отказва да издаде разрешения за поставяне на основание чл. 56, ал. 2, чл. 57 от ЗУТ и съгласно определените правомощия на главен архитект съгласно Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните,

информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община, каквато възможност е предвидена в § 1, ал. 4 от ДР на ЗУТ. Цитираната норма изрично регламентира, че главният архитект на общината може да предостави свои функции по този закон на други длъжностни лица от общинската администрация. Следователно не е налице отменителното основание по см. на чл. 168, ал. 1 във вр. с чл. 146, т. 1 АПК.

Спазено е изискването за форма на индивидуалния административен акт – актът е издаден в писмена форма (чл. 59, ал. 1 АПК) и съдържа съществените реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК, включително са изложени фактически основания и конкретни мотиви, позволяващи да се разберат причините, поради които е отказано да се издаде разрешение за поставяне.

Съдът приема, обаче, че в хода на административното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като органът не е разгледал релевантни обстоятелства и предпоставки за това производство, което е довело и до неправилно приложение на материалния закон. В тази връзка споделя се от настоящия състав разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение на административния орган по същество.

Както се посочи вече, оспореният в настоящото съдебно производство отказ е постановен по направено по реда на чл. 30, ал. 5 от НПОРИМДЕРДТСО искане за подновяване на Разрешение № 298 от 04.08.2014г. за поставяне на два броя рекламни елементи с площ от 12 кв.м в ПИ с идентификатор 68134.903.1546, УПИ I-249,1546 - за ОДО, кв. 3, м. "НПЗ Хладилника - В.", част север и юг, район "Л".

Съгласно чл. 57, ал. 1 ЗУТ върху недвижими имоти могат да се поставят рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи въз основа на разрешение за поставяне, издадено по ред, установен с наредба на общинския съвет, в случая НПОРИМДЕРДТСО, приета с Решение № 717 на СОС по Протокол № 71 от 06.11.2014г., в сила от 06.11.2014г.

В Глава втора, Раздел IV от НПОРИМДЕРДТСО са регламентирани редът и условията за поставяне на преместваеми обекти и на рекламни елементи. Съгласно чл. 24, ал. 1 от Наредбата поставянето на преместваеми обекти и на рекламни елементи се извършва въз основа на разрешение за поставяне, което според ал. 2, т. 2 се издава и на лице, притежаващо договор за наем или с друг вид договор със собственика на имота, предоставящ право на временно ползване върху заетата площ от обекта или елемента, както и на лице, притежаващо изрично писмено съгласие от собственика на имота за поставяне на обекта или на елемента – чл. 24, ал. 2, т. 3 от Наредбата.

Съобразно разпоредбата на чл. 27, ал. 1 от НПОРИМДЕРДТСО не се издава разрешение за поставяне на обект или елемент на лице, което има: 1. неприключено административно-наказателно производство за нарушение на разпоредбите на тази наредба; 2. приключено производство по т. 1, но наложената глоба или санкция не е заплатена; 3. неприключено с влязъл в сила акт административно производство по чл. 57а от Закона за устройство на територията за премахване на поставен или държан от него обект или елемент на територията на Столична община; 4. непогасени задължения към общината по наемни договори за други обекти или елементи. Не се издава разрешение за поставяне на преместваем обект или на рекламен елемент в имот - частна собственост, в който има поставен обект или елемент, за който е започнато, но не е приключило производство по чл. 57а от Закона за устройство на територията за премахването му – чл. 27, ал. 2 от Наредбата. Според ал. 3 на цитираната норма не се издава разрешение за поставяне на преместваем обект или на рекламен елемент в имот - частна собственост, в който има строеж, за който е установено по предвидения в закона ред, че е незаконен.

Според чл. 28, ал. 1 от Наредбата за издаване на разрешение за поставяне на преместваем обект

или на рекламен елемент по индивидуален проект се представят заявление-образец, проектна документация, включително проучване за начина на присъединяване към мрежите на техническата инфраструктура и/или сертификати за безопасност на конструкцията, доказателства за наличие на обстоятелствата по чл. 24, ал. 2, съгласуване с дружествата доставчици на вода, енергия и електронни съобщения специализираните контролни и съгласувателни органи в зависимост от вида, местоположението и предназначението на преместваемия обект.

С разпоредбата на чл. 30, ал. 5 от НПОРИМДЕРДТСО е предвидена възможността лицето по чл. 24, ал. 2 да поиска ново разрешение за поставяне на същото място, за същия обект в случаите, в които то отговаря на нормативните изисквания за това, в 6-месечен срок преди изтичане на срока на първоначалното разрешение за поставяне. Към заявлението се прилага декларация по образец съгласно Приложение № 4а, че не са настъпили промени в основанията за издаване на разрешението, документи, доказващи експлоатационната годност на обекта, като конструктивно становище, подписано и подпечатано от инженер-конструктор с пълна проектантска правоспособност, при необходимост придружено от протоколи за изпитания за експлоатационната годност на материала, което удостоверява носимоспособността и състоянието на конструкцията спрямо проектните ѝ характеристики за съответния обект. Към заявлението се прилагат протоколи за изпитания на инсталациите, които доказват правилното им и безопасно функциониране спрямо нормите и проектните характеристики, ако такива са одобрени за съответния обект. В тези случаи не се представя нова документация по чл. 28.

В случая липсва спор по делото, а и се установи от представените доказателства, че на основание чл. 57 ЗУТ е издадено Разрешение за поставяне с № 298 от 04.08.2014г. за два броя рекламни елементи с рекламна площ 12 кв.м (4/3 м) в ПИ 1546, кв. 11, м. "НПЗ Хладилника В.", район "Л.", намиращ се на [улица]и [улица]. Същото е издадено за максимално допустимия срок от пет години по тогава действащата Наредба за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община (приета с Решение № 24 по Протокол № 4 от 20.12.2007 г.).

С § 5, ал. 2 и ал. 3 от ПЗР на НПОРИМДЕРДТСО е предвидено, че срокът на действащите към влизане в сила на тази наредба разрешения за поставяне и други разрешения се удължава до размера на максимално определените срокове, а относно разрешенията за поставяне, издадени без определен срок - че се смятат за издадени за максимално определения срок по тази наредба, т.е., за 10 години съобразно първоначалната и относима редакция на чл. 30, ал. 1 при приемането на НПОРИМДЕРДТСО. Доколкото НПОРИМДЕРДТСО е приета с Решение № 717 по Протокол № 71 от 6.11.2014 г., към който момент се установява, че е налице действащо разрешение за поставяне с № 298/04.08.2014г., издадено съгласно чл. 20 от отменената наредба за срок от пет години, следва да се приеме, че приложима за жалбоподателя е хипотезата на § 5, ал. 2 от НПОРИМДЕРДТСО и срокът е удължен на десет години, тоест до 04.08.2024г.

Несъмнено заявителят попада сред кръга на правоимащите лица по чл. 24, ал. 2 от Наредбата, видно от представените договори за наем със собствениците на имота, предоставящи право на временно ползване върху заетата площ от процесните рекламни елементи, и в това си качество със заявление с вх. № САГ24-АХ00-552/18.07.2024г. е поискал издаването на ново разрешение за поставяне за същите обекти на същото място. Заявлението е подадено в шестмесечния срок преди изтичане на първоначалното разрешение за поставяне - 04.08.2024 г., и със същото са представени изискуемите съгласно чл. 30, ал. 5 от НПОРИМДЕРДТСО документи, вкл. са представени декларация от 18.07.2024г., че не са настъпили промени в основанията, послужили за издаване на първоначалното разрешение за поставяне, както и документи, установяващи експлоатационната годност на рекламните съоръжения и на фундаментите, включително е представено

конструктивно становище, подписано и подпечатано от инженер-конструктор с пълна проектантска правоспособност.

В хипотезата на подадено редовно от формална страна заявление от правоимащо лице по чл. 24, ал. 2 от НПОРИМДЕРДТСО, в изискуемия шестмесечен срок преди изтичане на първоначалното разрешение за поставяне с № 298 от 04.08.2014г., органът е следвало да извърши проверка и да събере доказателства, включително служебно, относно наличието или липса на пречки за издаване на разрешение за поставяне – чл. 27, ал. 1, т. 1 от Наредбата, което в случая не е изпълнено. Както се посочи по-горе, в чл. 27 от Наредбата изчерпателно са изброени основанията за отказ, като доказателства за наличието на такива не са събрани в процедурата пред административния орган, както и не са ангажирани в хода на съдебното производство. Следователно преценката на административния орган е направена, без да са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в нарушение на разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая.

За да приеме, че не са налице основания за издаване на исканото ново разрешение за поставяне на същото място и за същите обекти, органът на първо място е изложил съображения, че рекламните елементи са разположени извън границите на имота и попадат в имот общинска собственост във връзка с реализирането на [улица]. Този извод е необоснован и не се подкрепя от събраните по делото доказателства. Видно е от представената скица с указан начин на поставяне на рекламни елементи с площ 12 кв.м в ПИ 1546, кв. 11, м. „НПЗ Хладилника В.“, район „Л.“, и двата рекламни елемента попадат в ПИ 1546, което обстоятелство се потвърждава от констатациите на съдебно-техническата експертиза. От експертното заключение също се установява, че двата рекламни елемента попадат в границите на УПИ I-249,1546 „за ОДО“, от кв. 3 по плана на [населено място], м. НПЗ „Хладилника-В.“, одобрен с Решение № 254 по Протокол № 17/31.05.2012г. на СОС и Решение № 703 по Протокол № 42.

Отделно от горното, от представеното в тази връзка в съдебното производство становище от директор на дирекция "Инвестиционно отчуждаване" при Направление "Архитектура и градоустройство" – СО се установява, че при извършена в архива проверка не са открити данни дирекция "Инвестиционно отчуждаване" да е извършвала отчуждителна процедура по реда на ЗОС за поземлен имот с идентификатор 68134.903.1546.

На следващо място, като основание за постановяване на оспорения отказ по отношение на рекламния елемент, ориентиран към [улица], органът се е позовал на наличието в непосредствена близост на влязло в сила Разрешение за поставяне с № 15/30.01.2018 г. на рекламен елемент с едностранна рекламна площ 12 кв.м (4 x 3 м) в ПИ с идентификатор 68134.903.2446, като е обосновал извод, че разстоянието между двата елемента е по-малко от допустимото предвид факта, че [улица] е улица III клас и същото следва да е минимум 60 м.

В действителност съгласно т. 2.4 от Приложение № 1 към чл. 4 от НПОРИМДЕРДТСО разстоянието между рекламни елементи с рекламна площ от 2 кв.м до 12 кв.м, вкл., при булеварди от III клас, какъвто е [улица], следва да е $\geq 60,00$ м, а в случая, видно от заключението на вещото лице, реалното разстояние между двата рекламни елемента възлиза на 29.22 м.

Същевременно в хода на административното производство не са събрани доказателства, че Разрешение за поставяне с № 15 от 30.01.2018 г. е действащо, която проверка е била необходима, тъй като е видно от съдържанието му, че същото е било издадено за срока на договор за наем от 01.07.2016г. Следователно административният орган е следвало да извърши проверка на срока на договора за наем от 01.07.2016г., каквато не е извършена. При това положение необоснован се явява изводът, че е налице друго действащо разрешение за поставяне, което да е пречка за

издаване на исканото от жалбоподателя, доколкото неустановен в процедурата пред административния орган, а и в настоящото съдебно производство, остава фактът за наличие на действащо друго разрешение за поставяне на рекламен елемент, обусловило оспорения отказ. Отделно от това, следва да се отбележи, че независимо от изрично дадените указания в тази насока, ответникът не представя по делото одобрена схема за поставяне към Разрешение за поставяне № 15/30.01.2018г.

Съдът в тази връзка намира за необходимо да се посочи, че в хода на настоящото производство не се извършва инцидентен контрол за законосъобразност на Разрешение за поставяне с № 15/30.01.2018г. Доколкото обаче същото е посочено като основание за постановяване на оспорения отказ, то в тежест на административния орган е било да установи, че е действащо, а представените от ответника доказателства в тази насока не установяват този факт за нуждите на настоящия процес.

Отказът за издаване на ново разрешение за поставяне на два броя рекламни елементи в ПИ с идентификатор 68134.903.1546 е аргументиран и с обстоятелството, че в имота има разположени обекти, които не позволяват разполагането в имота на рекламния елемент, ориентиран към [улица], в съответствие с действащите нормативни изисквания.

При липсата на конкретизация дали се касае до обекти по см. на чл. 27, ал. 2 и ал. 3 от НПОРИМДЕРДТСО и предвид констатациите на вещото лице, че в ПИ с идентификатор 68134.93.1546 има разположени търговски обекти с разрешение за поставяне с № 12/2014 г., които не са пречка за разполагането на рекламния елемент, следва да се приеме, че и това основание за процесния отказ е недоказано. Не е посочени и какви действащи нормативни изисквания се нарушават с исканото подновяване на разрешението за поставяне на рекламния елемент.

Предвид всичко гореизложено и на основание събраните в хода на съдебното производство доказателства съдът приема, че ответникът, чиято е тежестта, не е доказал по несъмнен начин наличие на посочените в писмото основания за издаване на отказа.

Като не е извършил дължимите проверки и не е събрал относимите към спора доказателства ответникът е издал оспорения в настоящото производство акт в нарушение на чл. 35 и чл. 36 АПК. Актът е постановен преди да бъде изяснена в нейната пълнота и цялост фактическата обстановка по случая. Според чл. 35 АПК индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. Съгласно чл. 36, ал. 1 АПК доказателствата се събират служебно от административния орган, освен в предвидените в този кодекс или в специален закон случаи. Според чл. 36, ал. 2 от АПК страните оказват съдействие на органа при събирането на доказателства. Те са длъжни да представят доказателства, които се намират при тях и не се намират при административния орган. Във всички случаи, когато в специален закон са определени изчерпателно доказателствата, които гражданинът или организацията трябва да представят, административният орган няма право да изисква от тях да представят други доказателства. Съгласно чл. 36, ал. 3 АПК, всички събрани доказателства се проверяват и преценяват от административния орган. Допуснатите нарушения са от категорията на съществените, тъй като влияят пряко на крайния резултат от административното производство.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е основателна и като такава следва да бъде уважена, а оспореният отказ - отменен като незаконосъобразен. В хипотезата на чл. 173, ал. 2 АПК преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне, при съобразяване мотивите на настоящото решение. При новото разглеждане на преписката административният орган е длъжен да събере

служебно необходимите доказателства, включително като съобрази заключението на изслушаната в настоящото производство съдебна експертиза.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на разноски, поради което и на основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят доказаните такива в общ размер от 1950 лв., от които внесена държавна такса в размер на 50 лева, 400 лева – депозит за експертиза, и 1500 лева за адвокатско възнаграждение. Съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно, с оглед фактическата и правна сложност на делото и обема на извършената работа, както и при съобразяване, че същото е в размер, близък до предвидения минимален такъв по чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (Загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025г.). Съобразно разпоредбите на чл. 5, чл. 12, ал. 1 и чл. 13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България сумата следва да се превалутира, като се присъдят разноски в общ размер от 997,02 евро.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, 72 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на „Кресли Адвъртайзинг“ ЕАД отказ за подновяване на разрешение за поставяне на рекламен елемент по заявление с вх. № САГ24-АХ00-552/18.07.2024г., обективиран в писмо с изх. № САГ24-АХ00-552-[3]/22.01.2025 г. на директора на дирекция “Градска среда“ към НАГ.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по заявление с вх. № САГ24-АХ00-552/18.07.2024г. от „Кресли Адвъртайзинг“ ЕАД, в едномесечен срок от влизане на решението в сила и при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „Кресли Адвъртайзинг“ ЕАД сумата в размер на 997,02 евро (деветстотин деветдесет и седем евро и два евроцента), представляваща разноски по делото за държавна такса, депозит за експертиза и адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: